

Концепція українсько-польського союзу

(З неоголошеного листа)

... Далі відносини до Польщі. Розгляньмо концепцію союзу Польщі й України, оперту на тім, що Україна зречеться своїх земель зайнятих тепер Польщею, а Польща має зречтись претензій до дальшої України. Концепцію таку ширить як відомо У.Н.Р., а ми цю концепцію поборюємо, як утопійну і йдучу проти всіх даних нашої історії і вимог нашої сучасности.

Історія, почавши од Болеславових походів, розстріляння Виговського, і на вигноєнню в таборах петлюровських "союзників" скінчивши, показала, що для такої концепції перш за все в Польщі ніякогісенського ґрунту нема. І найбільше навіть твердодобі повинні були переконатись, що нема чого нам набиватись із пропозиціями Польщі, коли вона не є й ніколи не буде схильною ті пропозиції широко трактувати. Бо Варшава може ще раз використати недобитки української еміґрації для зайняття ще частини України, але Україну творити вона не pomoже ніколи. Не pomoже хочби тому, що сотворення України в союзі з Польщею означало-б для Польщі відречення від своєї історичної місії одинокого заборона Заходу на Сході. На таке самовідречення нації живі добровільно не йдуть. . . .

Що-ж до союзу з Польщею проти Москви, то знов таки тисячелітня історія показала, що Польща в боротьбі України з Москвою не союзниця. Не союзниця тому 1. що для Польщі і Москва і Україна це одна Русь, яка чим дикіша, і чим більше жереться між собою, тим для Польщі краще, 2. що коли вже вибирати між двома Русями, то Варшава волітиме завжди Москву, з якою у неї менше протилежних інтересів, ніж з Україною.

Врешті зрікатись західних українських земель ніякому українському політикові під загрозою політичної смерті не вільно. Не вільно тому 1. що без опертя о Карпати, іншими словами без безпосереднього контакту з Західною Європою, Україна своєї конкурентній боротьби з Москвою за первородство або навіть за рівнорядне місце в Руськім Світі видержати не може; 2. що Західні Землі для України (так само, як Західні Землі для Польщі) єть джерелом національної свідомости і резервуаром тих західних елементів, що в Руськім Світі відріжняють Україну від Москви і одинокі дають їй супроти Москви відпорну силу; 3. що оставлення Західних Земель під Польщею ширить в них москвофільство і таким чином убиває українську відпорність супроти Москви в самім серці цієї відпорности.

В. Липинський